

Слово честі

Грицько Бойко

У Топтайла й Топталіни
Три ведмедики, три сини:
Туп, Туптій і Тупотій.
Туп — ведмедик головатий,
А Туптій — то вайлуватий,
Тупотій же був — крутій.

Топтайлина — їхня мати
І Топтайло — їхній тато
Вчать ведмедиків малих,
Щоб росли вони кмітливі,
Добрі, чесні і правдиві
Між ровесників своїх.

Якось вранці ведмежата
Попрохали маму й тата:
— Дайте нам нові вудки,—
Хочем рибки наловити...

Годі в лісі нам сидіти,—
Відпустіть нас до ріки!
— До ріки? — сказала ненька.—
Туп з Туптієм ще маленькі,
Страшно так на річці тій...
— СЛОВО ЧЕСТІ, МАМО Й ТАТУ,
БУДУ МЕНШИХ ДОГЛЯДАТИ! -
Мовить старший, Тупотій.

От прийшли вони до річки,—
Та не ловляться плотвички.
Туп і каже: — Хто не зна?
В комишах, на тому боці
Є плотва на кожному кроці!..—
А Туптій: — Де взять човна?

— Вже нас човен дожидає! —
Тупотій відповідає,—

Лиш Боброві я гукну...—
А Бобер: — Будь ласка, синку!
Тільки вернеш за годинку...
— СЛОВО ЧЕСТІ, ПОВЕРНУ!

Припливли вони й схопились:
— Черв'яки кудись поділись! —
І надумав старший брат:
— Ви лишайтесь з вудками,
Ну, а я — за черв'яками
На човні, — туди й назад.

Туп сказав:
— Без тебе страшно! —
І захникав бідолашний.
А Туптій: — І я боюсь!..
— Та чи я вас тут покину?
СЛОВО ЧЕСТІ, ЗА ХВИЛИНУ
З ЧЕРВ'ЯКАМИ ПОВЕРНУСЬ!

У човні вже Тупотійко,
А навстріч зайчаток двійко:
— Тупотію, покатай! —
Взяв зайчаток він катати,—
Підбіга зайчиха-мати
І кричить: — Ану, вертай!

— Ну, дозволь нам покататись!
— Що із нами може статись? —
Зайченята кажуть їй.
— Не турбуйтеся за маленьких!
СЛОВО ЧЕСТІ, МИ ШВИДЕНЬКО,-
Запевняє Тупотій.

Відпливають від загати...
Раді-раді зайченята:
Перед ними даль ріки!
Тупоті й розвеселився,
Так за весла ухопився,
Що й забув про черв'яки!

Раптом — що це? Закрутилось —
Серед виру опинились,
Понесла їх бистрина.
Не одна пройшла година,
А вони пливуть невпинно,—
Не спинить ніяк човна.

Як навколо ніч настала,
Аж тоді вони пристали
До якогось острівця...
Тут знайшла їх ведмедиця...
Та на тому не скінчиться
Невеличка казка ця.

Мабуть, кожен зрозуміє:
Отакого Тупотія
Присоромить дітвора.
Обдузив він: маму, тата,
Одного й другого брата,
І зайчиху, і бобра.

Всі вони його чекали,
Всі вони його шукали,
Всіх підвів він...
А чого?

СЛОВО ЧЕСТІ — МУДРЕ СЛОВО.
СЛОВО ДАВ — ОБОВ'ЯЗКОВО
СКРІЗЬ ДОТРИМУЙ ТИ ЙОГО!